

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323011154
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:4323011154.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice samosudkyňou JUDr. Milenou Jakubíkovou v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. pre zločin prevádzachstvo podľa § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.12.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., D. oblasť, E., trvale bytom F. XXX, C., D. G., E., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od 04.06.2023

2. B. H., nar. XX.XX.XXXX v G., D. oblasť, E., trvale bytom E. E. XXX, G., D. G., E., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od 04.06.2023

s ú v i n n í , ž e

dňa 04.06.2023 v čase približne o 09.35 h po predchádzajúcej vzájomnej dohode, A. B. ako vodič a B. H. ako spolujazdec osobného motorového vozidla zn. Peugeot 308, červenej farby, EČV: XXXXXXX, imatrikulovaného v Českej republike, VIN: C., umožnili piatim osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, za prísľub finančnej odmeny vo výške minimálne 350 eur, nedovolené prekročiť štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, a to tým spôsobom, že im dňa 04.06.2023 v čase okolo 06.00 h v Maďarsku v blízkosti mesta Szeged blízko srbsko-maďarských hraníc umožnili nastúpiť do uvedeného osobného motorového vozidla a následne ich previezli cez územie Maďarska a ďalej cez hraničný priechod Maďarska so Slovenskou

4T/115/2023

republikou Šahy-Parassapuszta na územie Slovenskej republiky do obce Hrkovce, kde vyhotovili videozáznam ako dôkaz, že ich priviezli na Slovensko, po čom boli pri cintoríne v obci Hrkovce spoločne skontrolovaní hliadkou OO PZ Šahy, ktorá zistila, že na územie Slovenskej republiky prepravili päť osôb pôvodom zo Sýrie, ktorí sa pred príslušníkmi Policajného zboru SR preukázali ako : I. I., nar. XX.XX.XXXX, I. I., nar. XX.XX.XXXX, B. I., nar. XX.XX.XXXX, J. I., nar. XX.XX.XXXX a K. I., nar. XX.XX.XXXX, všetkých bez cestovných dokladov a platných víz umožňujúcim osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky.

t e d a

obžalovaní A. B. a B. H.

spoločným konaním v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu, pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, umožnil nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní A. B. a B. H.

zločin prevádzachstvo podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný A. B.

podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona so zistením poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona, bez zistenia priťažujúcej okolnosti, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 3 /troch/ rokov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci:
4T/115/2023

- 1 kus mobilného telefónu zn. REDMI 9A tmavomodrej farby, IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou Tesco Mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou SAZKA mobil CZ č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

obžalovaný B. H.

podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona so zistením poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 3 /troch/ rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice podala dňa 20.10.2023 na obvinených A. B. a B. H. obžalobu č. 2Pv 248/23/4402 pre zločin prevádzkačstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní prokurátor predniesol obžalobu v súlade s písomným podaním.

Obžalovaní A. B. a B. H. po prednesení obžaloby v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku vyhlásili, že sú vinní zo skutku uvedenom v obžalobe prokurátora, ktorý im je kladený za vinu .

Obžalovaný A. B. a obžalovaný B. H. po poučení o svojich právach na otázky samosudcu uvedené v ustanovení § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku odpovedali „áno“.

Prokurátor v zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku navrhol vyhlásenie oboch obžalovaných prijať.

Súd uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaných A. B. a B. H. o vine zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe a zároveň s poukazom na § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obaja obžalovaní priznali ku skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Obžalovaný A. B. k svojim pomerom uviedol, že je ženatý, je otcom maloletého dieťaťa, ktoré žije s matkou na E.. Pred spáchaním skutku nebol zamestnaný. Svoje konanie oľutoval. Obžalovaný B. H. k svojim pomerom uviedol, že je ženatý, má dve maloleté deti, ktoré žijú s jeho manželkou na E.. Svoje konanie oľutoval a uviedol, že ba nechcel byť vyhostení, nakoľko má záujem zostať na Slovensku.

Spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je okrem vyhlásenia oboch obžalovaných o vine, dostatočne preukázané aj ďalšími dôkazmi zadováženými v prípravnom konaní a to výpoveďami svedkov I. I., B. I., J. I., I. I., výsluchom svedkyne L. M., listinnými dôkazmi týkajúcimi sa motorového vozidla zn. Peugeot 308 EČV: XXXXXXX, ktoré bolo použité na prevoz migrantov, uznesením o vrátení motorového vozidla vlastníčke L. M.,zápisnicou o obhliadke miesta činu s vyhotovenou fotodokumentáciou, zápisnicou o vydaní mobilného telefónu, znaleckým posudkom N. A. M. č. XX/XXXX, úradným záznamom Obvodného oddelenia Policajného zboru Šahy, úradným záznamom Prezídia Policajného zboru, úradu hraničnej a cudzineckej polície, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii o pohybe vozidla zn. Peugeot 308 EČV: XXX XXXX cez územie Maďarska dňa 04.06.2023 až po prechod štátnej maďarsko –slovenskej hranice Šahy-Parassapuszta.

Na základe vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaní A. B. a B. H. svojím konaním naplnili všetky formálne znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzactva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu a subjektívnej stránky, keďže úmyselne v zmysle § 15 písmeno a/ Trestného zákona zasiahli do záujmu chráneného Trestným zákonom a to záujmu štátu na tom, aby hranice Slovenskej republiky prekračovali osoby v súlade so zákonom a medzinárodnými dohovormi tým, že v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu a inú výhodu pre osoby, ktorá nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky umožnili nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a prechod cez jej územie a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste odpisom registra trestov, výpisom z Registra priestupkov, resp. z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, správou Polície Českej republiky, výpismi zo živnostenského registra a obchodného registra, listinnými dôkazmi k majetkovým obžalovaným, týkajúcimi sa motorového vozidla, použitého na páchanie trestnej činnosti. Obžalovaný A. B. po zadržaní dňa 04.06.2023 dobrovoľne vydal jeden mobilný telefón značky REDMI 9A tmavomodrej farby, IMEI X XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartami, ktorý použil na páchanie trestnej činnosti.

Z odpisu registra trestov Slovenskej republiky A. B., vyplýva, že obvinený je štátny občan E. a doposiaľ nebol súdne trestaný. Zo správy Polície Českej republiky, Národnej centrály proti organizovanému zločinu SKPV, expozitúra Brno vyplýva, že A. B. je vedený v Česku v evidencii nežiadúcich osôb od 31.05.2023 do 30.11.2024 s trestom vyhostenia z územia Českej republiky po dobu 18 mesiacov za trestný čin proti majetku – krádež vozidla a dňa 07.06.2023 bolo na neho podané trestné oznámenie na neoprávnené používanie cudzej veci, ktoré je vedené pod č. J./O.. Vo Výpise v ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky nemá žiadny záznam. Nie je vedený v Obchodnom registri Slovenskej republiky.

Z odpisu registra trestov SR týkajúceho sa obvineného B. H., vyplýva, že je štátny občan E. a bol jedenkrát súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 5T/64/2022 zo dňa 17.10.2022, právoplatným dňa 30.11.2022 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, ktorá plynula do 01.12.2023 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 roka. Vo Výpise v ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má 12 záznamov a to priestupky na úseku dopravy a v jednom prípade za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za drobnú krádež, ktorej sa dopustil 24.04.2023. Podľa lustrácie v systéme AVÍZO je v súčasnej dobe trestne stíhaný v predmetnej trestnej veci. Obžalovaný nie je zapísaný v obchodnom registri Slovenskej republiky, ale podľa Výpisu zo živnostenského registra Okresného úradu Bratislava je zapísaný pod obchodným menom B. H., IČO: XXXXXXXX s miestom činnosti P., J. Q. XXXX/XXX s predmetom podnikania uskutočňovanie stavieb a ich zmien, prípravné práce a realizácie stavby, dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov, kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi alebo iným prevádzkovateľom živností a sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, služieb, výroby a oprávnenie na vykonávanie živnosti mu vzniklo 21.12.2021. Bol zapísaný aj v živnostenskom registri Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom pod obchodným menom B. H., IČO:XXXXXXXX s miestom výkonu činnosti Q. P. XX, oprávnenie vzniklo 07.01.2021 a zaniklo 16.11.2022.

Súd u obžalovaného A. B. zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona a to, že pred spáchaním skutku viedol riadny život, priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona u obžalovaného nezistil. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 2:0 a súd ukladal obžalovanému trest podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba trestu odňatia slobody 7 až 10 rokov. Súd s poukazom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností použil ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, takže ukladal trest v trestnej sadzbe v rozpätí 7 roky až 10 rokov

Súd pri ukladaní trestu u obžalovaného zistil podmienky na použité ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestnej sadzby, pretože mal za to, že vzhľadom na pomery obžalovaného použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom upravenej v zmysle § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a to aj na samej spodnej hranici, bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratší ako 7 rokov.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil predovšetkým postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ktorej sa dopustil a ku ktorej sa od začiatku trestného konania priznával, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, svoje konanie oľutoval, popísal akým spôsobom sa trestnej činnosti dopustil a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne prijal všetky účinky uznania viny a to aj po poučení o výške a druhu trestu, ktorý prichádzal do úvahy pri predmetnom trestnom čine. Obžalovaný svoje konanie úprimne oľutoval, na svoju obranu uvádzal, že trestnej činnosti sa dopustil pod príslubom zarobenia si finančných prostriedkov, nakoľko v tom čase nebol zamestnaný, pričom na konanie ho nahovoril obžalovaný B. s tým, že si zarobí 200 eur a finančné prostriedky na pohonné hmoty a až v Maďarsku zistil, má ísť o prevoz migrantov. Motívom jeho konania bolo, že zarobené finančné prostriedky potrebuje pre zabezpečenie seba a svojej rodiny, ktorá žije na E., avšak konania sa dopustil napriek tomu, že mal prisľúbené zamestnanie v autoservise v Českej republike, ktorého zamestnankyňa mu dokonca poskytla motorové vozidlo za účelom vybavenia si potrebných dokladov, resp. záležitostí k budúcemu zamestnaniu, ktoré vozidlo použil aj na spáchanie trestnej činnosti. Súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na ust. § 34 odsek 3 Trestného zákona, keďže obžalovaný je otcom maloletého dieťaťa, tak aby ukladaný trest čo najmenej postihoval blízke osoby obžalovaného, najmä jeho maloleté dieťa, s ktorým by sa mohli pretrhnúť citové väzby, resp. odkázanosť na jeho výživu. Súd s poukazom na všetky tieto skutočnosti ako aj pomery obžalovaného, jeho postoj k trestnej činnosti, že nebol doposiaľ súdne trestaný, motív konania uvádzaný obžalovaným, možno dôvodne očakávať, že na dosiahnutie nápravy a prevýchovy obžalovaného, zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti splní aj nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere nižšej ako 7 rokov a to trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý bude dostačujúci aj z dôvodu generálnej prevencie, teda aby iných odradil od páchania trestnej činnosti. Súd obžalovaného A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Obžalovanému A. B. súd uložil aj trest prepadnutia veci podľa § 61 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a to mobilného telefónu zn. REDMI 9A, ktorý bol použitý na páchanie trestnej činnosti, na ktorý boli obžalovanému zasielané súradnice trasy, po ktorej sa mali pohybovať, s ktorým komunikoval s osobami, ktoré organizovali prevoz migrantov a mobilný telefón bol vlastníctvom obžalovaného.

Súd u obžalovaného B. H. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť – podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, zistila však aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona – bol v minulosti súdne trestaný na území SR, teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je v pomere 1:1, teda súd ukladal obžalovanému trest s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba trestu odňatia slobody 7 až 10 rokov. Súd pri ukladaní trestu u obžalovaného zistil podmienky na použité ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestnej sadzby, pretože mal za to, že vzhľadom na pomery obžalovaného použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom aj na samej spodnej hranici, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratší ako 7 rokov.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil predovšetkým postoj obžalovaného B. H. k trestnej činnosti, ktorej sa dopustil a ku ktorej sa od začiatku trestného konania priznával, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, svoje konanie oľutoval, popísal akým spôsobom sa trestnej činnosti dopustil a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne prijal všetky účinky uznania viny a to aj po poučení o výške a druhu trestu, ktorý prichádzal do úvahy pri predmetnom trestnom čine. Obžalovaný svoje konanie úprimne oľutoval, priznal, že on získal kontakt na osoby zaoberajúce sa prevozom osôb z Maďarska na Slovensko a on oslovil obžalovaného A. B. a ponúkol mu možnosť zarobiť si finančné prostriedky prevozom týchto osôb. Obžalovaný uviedol, že motívom konania bolo získať finančné prostriedky na kúpu motorového vozidla, ktoré by bolo odvezené na E. pre armádu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný je ženatý, má dve maloleté deti, ktoré zatiaľ žijú s jeho manželkou na E., sú odkázané na neho svojou výživou a s poukazom na ust. § 34 odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého by mal trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu, mal súd za to, že trest ukladaný aj na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 7 rokov, by neprimerane zasiahol aj blízke osoby obžalovaného, najmä jeho maloleté deti, ktoré by boli odlúčené od svojho otca a mohlo by to viesť k pretrhnutiu citových väzieb. Súd však vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa konania dopustil napriek tomu, že už bol na území Slovenskej republiky odsúdený za inú trestnú činnosť a predmetného konania sa dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, ako aj s poukazom na podiel obžalovaného na páchaní trestnej činnosti, mu súd uložil s použitím § 39 odsek 1 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 /štyri/ roky, nakoľko možno

dôvodne očakávať, že na dosiahnutie nápravy a prevýchovy obžalovaného, zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti uvedený trest splní svoj účel, a ktorý bude dostačujúci aj z dôvodu generálnej prevencie, teda aby iných odradil od páchania trestnej činnosti.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd zároveň obžalovaným A. B. a B. H., ktorí nie sú občanmi Slovenskej republiky, nebol im udelený azyl ani doplnková ochrana na území Slovenskej republiky, uložil trest vyhodenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 3 /troch/ rokov, keďže obžalovaných vzhľadom na závažný charakter trestnej činnosti spáchanej prevádzaním osôb cez hranice Slovenskej republiky, je možné dôvodne považovať za hrozbu pre bezpečnosť nášho štátu a trest uložený v trvaní 3 rokov súd považuje za primeraný na dosiahnutie jeho účelu, ktorým je ochrana bezpečnosti Slovenskej republiky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T/115/2023. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Z odvolania prokurátora, ktoré podal na hlavnom pojednávaní, musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.